

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 19.

Vineri, 24 Ianuarie (5. Februarie).

1886.

Bismarck și pressa austro-ungară.

Brașov, 23 Ianuarie 1886.

Cercurile politice din Austro-Ungaria nu se mai ocupă așî decât de discursul senzațional al cancelarului Bismarck, ce l'amă reproducu în cei doi numeri premergători ai foiei noastre, precum și de efectele posibile, ce le-ar pute exercita politica anti-polonă bismarkiană asupra relațiilor interioare și esteriore ale monarhiei noastre.

Pentru astăzi vom să facem o scurtă dare de sēmă despre impresiunea, ce au produs'o espectorările marelui cancelar în Austro-Ungaria.

Vom începe cu Germanii din Austria. Impresiunea ce au făcut'o asupra acestora cuvintele lui Bismarck este cu viue colorî descrișă de „Neue freie Presse“, care dîce:

„Abia își pôte face cineva o idee despre aceea, ce interesă pasiunată a deșteptat' aici la noi discursul principelui Bismarck. Pentru momentă dispară granițele, ce despart' monarchia noastră de Germania; auđim' vocea măniosă a cancelarului esprimând' îngrijiri, cu cari își bat' capul' milioane de omeni și în Austria; auđim' cum redică cele mai grozave acușatiuni în contra națiunei polone, cari cuprind' totodată și o cestiune de viață pentru patria noastră, vedem' cum face o alusiune destul' de clară la Galiția ca la o vatră a agitațiunilor, unde Polonii pot' visa neturburați visurile lor' periculoșe...“

„Principele Bismarck învinovăteșce pe Poloni, că tôte încercările de a-i împăca au contribuit' numai de a-i face mai pretensivi; că au întrebunțat' tôte legăturile lor' cu administrația numai pentru aceea, spre a-și promova doriuțele lor' naționale și că se gândesc' numai la secesiune și trădare; că formeză un' pericol' constant' pentru stat', care îl' sileșce a se gândi la apărare, la espropriarea nobilimei polone, la strămutarea funcționarilor și militarilor în ținuturi germane, cu condițiunea să nu se căsătorescă cu femei polone. Pe când se petrec' aceste în Prusia — în Austria nisuițele de împăcare, de cari își bate joc' atăt' de amar' principele Bismarck, sunt încă și așî ținta conducătoare a guvernului. Polonii formeză în Austria factorul' cel' mai puternic' al' politicei interioare, doi bărbați din sinul' acestei naționalități sunt membrii ai ministeriului, în secțiunile tuturor' ministeriilor se află membrii de naționalitate polonă, șeful' administrației în Galiția e totdeuna un' Polon, deputații acestui popor' au un' rol' conducător' în Reichsrath și o influință nemăsurată asupra administrației. Un' contrast' mai mare nu se pôte cugeta...“

Numita foia face conclusiunea că, după ce Bismarck a declarat' rășboiul polonismului, Austriei nu-i rămâne decât o singură alternativă: sêu să rischeze a pierde alianța Germaniei, sêu decât nu să se lapede de majoritatea parlamentară de așî, în care Polonii jocă rol' principal'.

Astfel' vorbeșce organul' Nemților austriaci din opozițiunea moderată, ear căt' pentru cei din „clubul' german“, apoi impresiunea ce a făcut' o asupra lor' vorbirea lui Bismarck se caracterizeșă prin aceea, că acest' club' parlamentar' a luat' hotărîrea de a esprima cancelarului german' din incidentul' vorbirilor' sale asupra espulșarei Polonilor' mulțămirea și recunoștința sa.

Pasul' acesta este criticat' chiar de „N. fr. Presse“, care dîce: „Faptul' că o fracțiune parlamentară se pune imediat' în relațiune cu ministrul' conducător' al' unui stat' estern', este în sine atăt' de estordinar' și neobișnuit' încât' numai din această cauză trebuie să susciteze temeri“.

Intr'aceea organul' lui Bismarck, „Nordd. allg. Ztg.“, anunță cu multă satisfacțiune, că can-

celarul' a primit' din Austria și mai ales' din Boemia dela mulți germani gratulațiuni și mulțumiri.

Va se dîca căt' pentru Germanii opoziționali din Austria am' fi în clar'; ei se bucură foarte mult' că vocea „puternică și măniosă“ a cancelarului Bismarck vine în ajutorul' politicei lor'. Rămâne acum să vedem' ce dîce Polonii și Cehii, cari astăzi sunt la cărma statului.

Se înțelege că cuvintele cancelarului german' au trebuit' să consterneze și să irizeze în grad' mare pe Polonii din Galiția. „Dziennik Polski“, după ce face o escursiune în contra politicei violente germane, declarând' că cu forța ea nu va pute' face niciodată din Poloni Germani, dîce:

„Planul' lui Bismarck dă acum Polonilor' austriaci directiva pentru atitudinea lor' în cestiunea naționalităților. Înainte de tôte să nu lase Polonii, ca politica momentană să înlătore cestiunea naționalităților luând' i basa de drept' de pân' acum, fiind-că altmintrelea în locul' dreptății ar domni forța. Asemenea să nu sufere Polonii să se aservescă imperiului idea națională polonă, căci altfel' ea ar trebui să pără pentru totdeuna“.

„Gazeta Narodowa“ esprimă încrederea, că coróna, care pe față a declarat' că voiesce să scutescă naționalitățile, nu va permite o acțiune în contra Polonilor', apoi dîce: „Cine știe decât Polonii nu se vor' vedé încă siliți, din cauza presiunei germanisărei, de a-și căuta refugiu chiar în Rusia?“

Foile Cehilor' se exprimă deocamdată cu mult' tact' și cu multă rezervă asupra vorbirei lui Bismarck, aducându-i aminte acestuia de principul' de neintervențiune, ce s'a stabilit' la încheierea alianței cu Germania.

În numărul' viitor' vom vedé ce dîce Ungurii, cari se'nchină aceluiași idolu' ca și Bismarck, susținđu la ei acasă, că „forța priméză dreptul'“.

Desbaterile asupra Polonilor.

În ședința dela 29 Ianuarie a camerei deputaților prusiani, luă cuvântul' în contra lui Bismarck:

Polonul' Stablewski, care declară că Poloni nici odată nu vor' renunța la independența de stat'. Nu cumva vrea Bismarck să înființeze acum pentru Poloni un' Ghetto (cuartier' iudovesc)? Amenințarea lui Bismarck în privința espropriării posesiunii polone semnaléză o asemenea intențiune; dăr nici odată nu ne vom lăsa a fi strimtorai' dela mormintele părinților noștri. (Aplause, șuerături, neliniște.)

Ministrul' Puttkamer: Constată că așî erăși a declarat' pe față un' Polon, că niciodată nu vor' renunța la restabilirea statului polon. (Stablewski strigă: Nici odată!) Un' popor', care nu e în stare să se guverneze, este de Dumneđu destinat' să fiă supt' de cultura preponderantă. (Strigări dela Poloni: Trei contra unu!) Ne amenințat' cu represalii din partea Rusiei; dăr Rusia n'are o cestiune germană, noi avem' însă una polonă. Cu Rusia stăm bine. Nu mai veniți cu umanitatea! (Neliniște.) A umbla după restabilirea Poloniei în granițele dela 1772, este o trădare a țerii, Windthorst sprijinesce drepturile Polonilor'. Așadar centrul' sprijinesce nisuițele polone d'a se rupe de Prusia. (Contrađicere în centru.) Silesia de sus și chiar Prusia s'icică sunt' deja obiecte ale propagandei polone.

Ministrul' de rășboi Bronsard-Schellendorf afirmă că polonismul' face progrese și în armată. Administrațiunea militară va trebui să procedă și mai aspru, fiind că pressa polonă așîta mereu pe soldații poloni contra camaraziilor lor' germani.

Printul' Bismarck polemizeșă cu Windthorst, dîcându-i că e intransigent'. El' apără drepturile polone mai energic' decât pe cele germane (Polonii strigă: La cestiune!) Bismarck agităt': Aci nimenea nu este îndreptățit', d'a să cheme la ordine. Aci pot' vorbi ce

vréu. Ceru o mai mare măsură de politeță! Windthorst dîce că nu vrea ca germanismul' să fiă strimtorat'; probabil' că nu vrea nici vre-un' atentat' la persoana cancelarului, dăr lasă să se întempe tôte. (Mișcare.) Richter a obținut' er' amânarea Reichstagului, fiind' că eu ameninț' cu lovitură de stat' pentru refuzarea monopolului rachului. Asta a fost' un' neadevăr' esprimat' fără consciință de sine. El' înmormenteșă binele țerii cu politica sa de rachiu mai mult' decât cu cuvintele ce m'a pus' în mod' fals' în gură. Părerea mea a fost' numai, șa guvernul' să se retragă în urma obstrucțiunei Reichstagului și să-și îndrepte privirile mai mult' la dietă. Dacă Reichstagul' respinge monopolul', atunci venim' aci pôte cu darea de licență și cu sporirea dării pe industriă. (Mișcare.) Rămânđu raporturile Reichstagului cum sunt' acum, atunci trebuie să se imputineșă raporturile consiliului federal' cătră Reichstag și acesta pôte fi periculos'. Asemenea încordări se ruginesc. (Mișcare.) Analog' Parneliților avem' un' număr' de Poloni intransigenți și amici d'ai Francesilor'. (Oho! în centru.) Bismarck întorcându se spre centru: Vă simțiți atinși? Asta nu o așteptam. Eu mă gândeam la Alsațieni. (Mare ilaritate.) Rău destul', că partida progresistă sare în ajutor' acestor' elemente și uneltesc mai departe pe tărîmul' de drept' al' constituțiunei, încăt' să mă mir', decât să mai pôte suferi acesta. În Anglia, trece de necuviincios' a face opozițiune, decât opoziția nu e gata a lua asupra'și afacerile. Aci însă opozițiunea își permite acesta. În imperiu pôte că Windthorst m'ar pute' înlocui, ca cel' mai însemnat' conducător' al' opozițiunei; dăr mă tem' că împăratul' nu crede atăta în destoinicia sa și nu-l' ține de om' de încredere, cum cred' eu (Mișcare și ilaritate). Politica nu e o sciință ci o artă de care trebuie să stai departe decât nu o pricepi. Se pôte întempla, că un' ministeriu Windthorst, în care Bebel ar lua internele, Ricker sêu Richert financele, ar face lucrurile așa de bune, încăt' eu insum' ar trebui să dîc' pater peccavi. Asta a fost' er' părerea mea. Aștept' dela onorabilitatea lui Ricker, ca să mărturisescă, că n'am dîșt' nimic' despre vr'o lovitură de stat' și nici aceea, că va urma disolvarea Reichstagului, decât va respinge monopolul' rachului.

Intr'aceea se aduce propunerea liberalilor', care aprobă nisuița d'a se susține și îngrijii populațiunea germană în provinciile ostice și respinge numai espulșările.

Windthorst răspunde la atacurile lui Bismarck. Pentru ce, dîce el', defaimă Bismarck [velfismul' meu? Nu este princesa de corónă germană din casa velfică? (Mișcare). Cel' ce mă defaimă pentru acesta, n'are idee de sinceră și adevărată credință cătră rege! (Nelinișce mare). În nenorocire se arată fidelitatea, nu în fericire. (Mare larmă). Pătrundem' deplin' tactica lui Bismarck. Nu vrea să lase din mână lupta pentru cultură, pentru că speră să ne căștige din cas' în cas' prin promisiuni. Dacă Bismarck im' impută înclinare spre liberalism', îi răspund': Și cancelarul' adeseori a îmbrăcat' fracul' liberal', dăr îi place să schimbe, (Forțe bine! în stînga). Mai înteu a fost' forțe reacționar', apoi liberal' în stîl' luptei pentru cultură, apoi conservator'. Acum merge mână 'n mână cu Miquel. (Neliniște în drepta). Nu aspirațiunii polone sprijinesc' eu, ci numai drepturile Polonilor' rezultate din tractate și din constituțiune. Sunt Germani, dăr ne în sensul' lui Bismarck, care adeseori identifică germanul' cu prusianul'. Catolicii n'au nici o paritate în Prusia. Ei nu sunt' admiși în armată și în resortul' civil' (Strigări: Ministrii Maybach și Lucius sunt' catolici!)

Mai vorbi Richter, esprimându'și satisfacțiunea că a silit' pe Bismarck să declare că, nu intenționeșă nic' o lovitură de stat'!

SCRILE DILEI.

Fișpanul' Tabajdy, pașă comitatului Arad', are și pretențiuni d'a fi venerat' ca o momăia egiptenă. O circulară oficială impune, negreșit' că cu cele mai frumoșe cuvinte, ca comunele să cumpere portretul' litografiat' al' pașalei, fiind' că „mari merite are.“ Și fiind' că în comitatul' Aradului tôte merg' turcesce,

notarii, fără să mai întrebe pe reprezentanții comunali, voră lua câte 4 fl. din cassa comunală — atăta costă copia lui Tabaydi — și îi voră trimite la Arad, fiindă ceruți pentru sprijinirea — artei.

—x—

Se scie că teatrul ungiuresc din Timișoara trage de mörte. Pentru scăparea lui, căpitanul orășenesc Török a adresatū unei foi ungiuresc o caracteristică scrisore in care apelăză la »patrioți« să nu-lă lase să pără tocmăi acum, când cu atăta »succes« a începută maghiarizarea Timișorei. Mai dăce în scrisore, că fără cunoscință limbei statului nimenea »nu mai pöte înainta« in Ungaria și că »numai cine o cunöce are simțeminte patriotice.« Pentru susținerea teatrului dăce, că reuniunea sprijinitore să formeze in provinciă filiale. — Paremi-se că odată se voră pune pe gânduri și »patrioții« cu atătea biruri.

—x—

D-nii N. și Al. Ciurcu, precum și d. I. Corneanu, cei trei espulsați cari se află in Rusciuc, adresaseră Senatului român o petițiune, cerendū să dispună revocarea măsurii luată de guvernū in contra lor. D. senatorū Orleanu, care a fostū însărăcinatū cu raportul și pe care l'a făcutū in defavörea espulsaților, ceruse să se amâne desbaterea in această privință sub cuvântū că are să ia o baie in ziua in care voia Senatul să desbată această cestiune. La acesta, d. Al. Ciurcu a trimesă din Rusciuc următoarea telegramă d-lui senatorū Orleanu: »Să vă fiă de bine baia. De patru luni și jumătate totă așteptămū să luămū și noi una, dar cu regretū vedemū, că raportul d-vöstră, care ar vrea să cruce, și capra și varza, ne lasă la discrețiunea guvernului, pentru care ați fostū mai amabil, căci l'ați spălatū, înainte d'a vă spăla pe d-vöstră.«

—x—

Profesorul Carolū Jungling din Brașovū a descoperitū in Carpații sudici unū bogatū depositū de argintū, antimonū și plumbū; se mai găsece și zincū, cositorū, arsenū, cobaltū, chromū, cadmiu și aramă. Descoperitorul se va pune in legătură cu capitalisti pentru esploatarea depositului.

—x—

O scenă urită s'a întemplată eri, Mercuri, la gimnaziul ungiuresc de aci. Consiliul profesoralū, la arătarea poliției, luase hotărira d'a elimina din gimnaziu pe doi studenți dintre cari unul comisesse unū furtū, ér celălalt spărsese nisce ferestri. Hotărira s'a așernutū episcopului romano-catolicū din Ardealū, Lönhardt, spre aprobare séu respingere. Episcopul încă o aprobă și astfel trimesă consiliului profesoralū dela numitulū gimnaziu, acesta adună pe toți studenții la unū locū și ceti sentința de eliminare a celor doi studenți culpabili. La despărțire, unul din cei doi studenți eliminăți, care eșise mai înainte afară din sală, începū a injura și insulta pe profesorul. Unul din acestia, îi trase o palmă, ér studentul ilă apucă de peptū. Atunci se repeși profesorul Grünhut și apucă pe studentū de peptū, ér acesta pe profesorū, căruia îi rupse și hainele. Mai mulți dintre studenți începură a face gură și a lua in apărare pe colegii lorū eliminați, așa că directorul trebui să cëră sucursū dela poliția, care și trimise câțiva polițiști, potolindū astfel pe răsvrătitori. Studentul renitentū fū dusū între polițiști in arestulū poliției, ér după amęci fū eliberatū, necădendū afacerea in competență poliției, ci in a tribunalului. Casul e regretabil și profesorii sunt in dreptū a proceda cu cea mai mare asprime in contra unorū asemenea scolarī, cari prin răsvrătirea lorū au datū a se ntelege că desaproabă drępta sentință a consiliului profesoralū.

—x—

Balū filantropicū, se va ține Joi in 11 Februaru n. c. in sala »otelului național« din Blașiu, in folosulū »fondului pentru ajutorarea studenților sëraci in casū de bōlă«. Prețul ințrării: Pentru persōnă 1 fl. v. a. Pentru familiă de trei membri 2 fl. v. a. Pentru familiă de preste trei membri 3 fl. v. a. Inceputul la 7 öre sęra. Oferte mărimumose se primescū cu mulțamită, și se voră chita pre cale diaristică.

—x—

Balū românū imbinatū cu concertū va ține societatea »Progresul« Duminecă in 2/14 Februaru 1886, in sala mare dela »Grand-Hotel« (Crucea Albă) in Arad. Prețul: pentru familiă 3 fl., pentru persōnă 1 fl. v. a. — Membrii societății cu jumătatea prețurilor, soldații și studenții cu 50 cr. de persōnă. In galeriă: rëndulū I. 3 fl., rëndulū II 2 fl., rëndulū III. 1 fl. de persōnă. Inceputul 8 öre sęra. Din venitulū curatū jumătate este destinatū pentru invēțaceii sëraci și cu purtare bună dela diferite męstirii. Bilete de intrare se potū procura și înainte dela cassariulū societății, Nicolau Mihălescu, in localitatea societății din piața Tökoly, casa bisericei române. Suprasolvirile voră fi primite și achitate in publicū cu mulțamită. — Dōmnele și Domnișörele suntū rugate, încatū le va fi cu putință, a se presenta in costume naționale.

—x—

Din Țințari ni se scie: »In 7 (19 Ianuaru c. s'a datū in Țințari o petrecere cu următorulū programū: 1) »Deșteptă-te Române,« corū de bărbați; 2) Teatru, actulū 1 din piesa »Iorgu dela Sadagura« de V. Alexandri, la care rolulū principalū »Pitarulū Damian« l'a jucatū cu succesū bravulū invēțatorū d. Petru Danciu, »Slugierulū Gāngu« d. I. Focșineanu, »Cocōna Gahița« d. inv. I. Gavrilescu, »Iorgu« d. inv. Iacobū Zorca, »Iftimie« servitorū de notarū S. T. Ianculescu, »prietini« doi studenți din Brașovū. Toți și-au jucatū rolurile spre mulțamita generală; 3) »Hora Severinului« cantatā și jucatā de d-nii diletanți, 4) »Danțū,« care a duratū până diminețā. Pentru momentele plăcute ce ni le-au procuratū d-nii diletanți, primescū mulțamita nōstră. Inainte cu D-șeu pentru desvoltarea nōstră catū mai românescă! Unū öspe.

—x—

Poporeni din Reșița-Montană mulțamescū in fōia nōstră, prin d. comerciantū și proprietarū Constantinū Marta, parochului localū d. George Pociariū, care fiindū bolnavū sa ingrijitū ca in ziua Botezului parochienii sęi se nu rēmānă fără preotū, precum și D-lui N. Traianū, parochū in Socseniu care a oficiatū la sfințirea apei in Reșița Montană.

—x—

De câteva zile s'a începută recrutarea in Sofia. Se trimittū gardișii de uliță, i se scie »Rēsboiului,« cari stringū tinerimea de pe strade; pe cine găsește ilă ia inediatū și ilă duce la cancelăria recruțiilor, unde-i face cunoscutū că de acuma înainte are să fiē soldatū in armata bulgară.

—x—

In tōmna anului 1887, Grecia va arangia o espōzițiune națională. Diarele din Athena scriu, că la această espōzițiune se voră renoi jocurile olimpice și se voră repeta in totū alū patrulea anū. Jocurile se voră arangea in Athena, nu in Olympia.

—x—

In Bataglia, provincia Padua din Italia, s'au ivitū 13 casuri de coleră asiatică. Ministeriulū italianū a dispusū să se ia energice mēsuri in contra lățirei acestei bōle. In Bataglia până acum nu s'a ivitū niciodatā coleră, și acesta se atribuie isvorului de puciösă.

—x—

Din Crocovia se semnalēză, că din cauza esundării Vistulei numeroșe sate și orășele sunt deșertate de locuitori. O parte a Cracoviei e deja in apă.

Biserica-Albă, 30 Ian. st. n. 1886.

(Corulū vocalū românū din Biserica-Albă. — Casulū din Ciuchiciu. — Vięta economică.

Domnule Redactor! »Corulū vocalū românū« de aci in 24 n. c. la 3 öre p. m. și a ținutū prima ședință generală din estū anū, in care s'a reportatū despre activitatea din anulū trecutū. Vē rogū decī, ca să binevoiți a primi următoarele amērunte despre starea actuală a acestui corū.

Corulū de presinte are 15 membri activi și 46 membri ajutători; la olaltă 61 membri. Membrii ajutători solvescū in casa corului câte 1 fl. 50 cr. pe fie care părărū de anū; prin urmare in decursulū acestui anū, dela 46 membri ajutători, corulū are să capete 276 fl. v. a. Cari suntū numai membri activi, conformū statutelorū, n'au să solvescā nimicū, ci au numai să cercezeze regulatū örele de instructiune și probe. In adunări membri ajutători au votū numai consultativ. Membrii activi din estū anū după voci se impartū in modulū următor: 3 la tenorū I. (I. N. Roșiu, C. Novacescu, I. Paușianu), 4 la ten. II. (dr. G. Ilea, D. Paleu, A. Halmăgianu, S. Rașiovanū), 5 la basū I. (Z. M. Rozescu, I. Secășianu, I. Nita, I. Negruțiu alias Braunū, Balea), 3 la basū II. (D. Bălănescu, A. Boboroni, C. Cinșia).

In numita ședință generală, in care a presidatū d. I. M. Roșiu, fiindū de față și d. V. Gläser căpit, polițienescū, ca trāmisulū magistratului urbanū, după ce notarulū ad hoc dr. G. I. alū ședinței premerse a cetittū procesulū verbalū, s'au presentatū raporturile anuale, din cari amintescū următoarele: in decursulū anului 1885 comitetulū corului a ținutū 5 ședințe; s'a mai ținutū încă și o ședință generală; in 4 Iuniu st. n. s'a arangiatū unū Iunialū; in 27 Septemvre st. n. cu ocasiunea concertului plugarilorū românī din Margita-marē (comit. Torontalū) s'a făcutū o escursiune in corpore la Vdrșietū; in 3 (15) Nov. s'a arangiatū unū concertū vocalū impreunatū cu danțū și cu concursulū d-lui prof. N. Popoviciu in 31 Decemvre s'a arangiatū o serată cu cāntece, reprezentățiune teatrală și danțū. Venitulū anualū a fostū 1095 fl. 42 cr., spese 948 fl. 50 cr., restū activū 163 fl. 92 cr., restanța membrilorū ajutători face 118 fl. 50 cr. v. a. Onorariulū dirigintei I. Simionescu (Schümichen) face 20 fl. pe lună. Örele de instructiune și probe se ținū de 3 ori pe sęptemānă, sęra dela 8—10 öre. Pentru localitățile corului se solvesce 4 fl. chiria pe lună; servitorulū corului are asemenea 4 fl. pe lună. Averea corului mai consistă din următoarele: apröpe 150 piese

musicale, mai multe vestminte și instrumente pentru reprezentățiunii, 1 armoniu, dulapuri și alte mobile. Spesele ordinare lunare ale corului facū cam 30—35 fl. v. a.

Raportulū a fostū bine primitū, ér comitetului pentru zelulū, ostenēla și activitatea sa neobosită, luandū in considerare mai cu sēmă progresulū, care l'a arētatū corulū prin producțiunile mai din urmă, i s'a votatū mulțamită protocolară.

După acesta comitetulū și directorulū, conformū statutelorū, și-a datū demisiunea; s'a alesū unū președinte și notarū ad hoc și s'a purcesū la noua alegere.

In comitetū s'a alesū: președ. I. M. Roșiu adv., notarū Const. Paleu, cassarū D. Bălănescu, archivarū S. Rașiovanū; membrii: A. Novacū, A. Boboroni, I. Nita și C. Novacescu; ér in directoriu: Tr. Popescu, E. Turcōnia, P. Mitter și I. Eremiciu, toți cu unanimitate.

Au urmatū propunerile; dintre aceste este mai de insemnatū propunerea d-lui Tr. Popescu, referitore la cumpărarea unui stindartū pentru corū, ceea ce in principiu s'a și primitū. Notezū, că zelosulū președinte a promisū, că va contribui cu 10 fl. la cumpărarea stindartului corului. Adunarea a primitū donațiunea cu mare entusiasmu, și a decisū, ca anume pentru d'a se aduna bani pentru stindartū să se arangieze vr'o producțiune, când comitetulū va afla timpulū mai potrivitū.

In urmă s'a alesū o comisiune de doi (dr. G. Ilea și A. Boboroni) pentru revidarea socotelelorū anului 1885.

Ca unū ce deösebitū trebuie să amintescū, că presidiulū corului a primitū o adresă frumoșă din Fratauți (Bucovina) dela Rev. d. exarchū și parochū Iracliu Porumbescu, de dto 10/22 l. c., in care felicita corulū pentru frumosulū progresū, ce l'a doveditū, ilū incurgiază și îi mulțamesce in terminii cei mai călduroși pentru esecutarea in publicū cu succesū distinsū a unorū compozițiunii d'ale repausatului și multū regretatului sęu fiu Ciprianū Porumbescu.

Spre mângăierea sufletescă a d-lui Iracliu Porumbescu amintescū, că corulū vocalū românū de aci posedē mai multe compozițiunii d'ale multū regretatului sęu fiu, și in deosebī le posedē tōte acele, cari au apărutū in edițiunea »Armoniei« din Cernăuți, cu cari s'a produsū până acum mai de multe ori in publicū și încă totdeuna cu bunū succesū.

Și acum, ce se ține de trecutulū istoricū alū acestui corū, permiteți-mi d'a nota, că meritulū înființării — in catū imi este cunoscutū — între alții este alū lui Constantinū Paleu și alū repausatului Vasa (Vasilii) Radulovicu, care a fostū primulū președinte alū acestui corū. Pașii de înființare s'au începutū a se face pre la anulū 1874. Statutele constatătore din XXI de Ș-i, dto 12 Martie și 20 Aprilie 1879, au fostū provēqute cu clausula de aprobare a ministerului de interna reg. ung. la 24 Maiu 1879. Prin urmare corulū este in alū 7-lea anū alū existenței sale.

*

Ce atinge casulū ingrozitorū, de care, intre scirile dīlei din Nr. 10 faceți amintire după »P. L. I.«, fapta nu este așa de grōșnică, cum voescū unii a-o califica. Decī de-o camdată, până ce se va aduce judecata forului I., ca unulū, care cunoscū casulū și imprejurările mai de apröpe, vē rogū să binevoiți a inregistra următoarele amērunte:

Adevēratū, că preotulū G. L. din Ciuchiciu (comit. Caraș-Severinū) este in orestū preventivū la tribunalulū de aci, și că este acusatū, ca unulū, care ar fi încercatū d'ași omori soția cu lōmea, și care și-ar fi inmormētatū unū copilū de viu. Casulū insē se reduce la imprejurarea, că nefericita soțā a numitului preotū suferē de alienațiune mintalā de unū timpū mai indelungatū. Preotulū n'a avutū mijlocē d'ași cura soția cum se cade; mai de multe ori s'a adresatū preturei din Zamū, pentru a mijloci transportarea ei in institutul alienațilorū dela Lipót-mező, insē fără de rezultatū; decī fiindū-cā femeia, mai cu sēmă in timpulū celū mai din urmă, a începutū a avē accese mai puternice de alienațiune mintalā, devenindū periculösă pentru cei din giurū, și fiindcă fugea de acasă și se ascundea la câmpū chiar și in casū de ernă, așa încatū dīle intregi n'o putea afla, a fostū silitū a o închide preste nōpte in o cameră (nu in pimniță au in podrumū, cum se dăce pe aci), unde-și ținea legumele și victoalielē; dēr ziua era liberă și i se dedea de męcăcutū cum se cuvine. Cămara preste dī era deschisă și femeia āmbra liberă, de și ca una, căreia îi plăcea singurătatea, ea și preste dī mai bucurosū petrecea in acea cameră.

Acusa cu inmormēntarea copilului de viu este și mai puținū motivatā, pentru că acelū copilū fū născutū mortū, și este inmormēntatū mai de multū de catū de unū anū de dīle. Preotulū pe acelū timpū a zăcutū bolnavū in patū, așa încatū n'a pututū face nici unū pasū. Dēr decā cumva copilulū s'ar fi născutū viu, atunci numai nebuna sa mamă l'a omoritū; pentru că atunci, când s'a observatū, că nefericita femeea a născutū, copilulū era și mortū.

Atăta cu această ocaziune. După ce se va ține pertractarea finală criminală, Vă voui comunica mai cu deambruntul ceea ce a descoperit investigațiunea criminală. Numai aceea o mai adaug, că administrațiunea noastră »patriotică« este compromisă foarte și în acestă casă.

* *

Ce se ține de *vișta economică* de pe aici amintesc, că neua (zăpadă) n'avem ca în palmă, timpul — abstracțiune făcându de vântul infrișat de cătră mēdă-și, care l'amū avutū in zilele 27—29 n. c. — sēmēnă foarte a primăveră. Economii au început a ara; vitele și oile se scotū la câmpū; ba unii au început a lucra și prin vii; sēmēnăturile de tōmnă suntū verđi, așa cam rarī, câmpulū incepe a inverđi, unii arbori im-mugurescū. Cu unū cuvētū, pe aici timpulū incepe a se desprimăveră foarte de timpuriu.

C. I.

Raportul senatorei G. Orleanu.

Acestū raportū despre care vorbimū in „Scirile zilei“ și care a fostū prezentatū Senatului românū din Bucuresci zilele aceste, este de următorul cuprinsū:

Domnilorū senatori!

D-nii N. Ciurcu, A. Ciurcu și I. Corneanu au adresatū Senatului o petițiune prin care se plāngū de măsurile luate de guvernū in contrā-le, expulsāndu-i din țērā, alegāndū cā, cu expulsarea D-lorū, s'a călcatū legea din 7 Aprilie 1881, lege care nu se aplicā decātū străinilor, ēr nu și Romānilorū neimpāmēnteniți; cā guvernulū vrēndū sē dea satisfacțiā unii statū vecinū, pentru nisce proclamațiuni irredentiste apārute in Romānia, a fostū indusū in erōre de agentii sēi, carī credeau și pe D-lorū inre autorii acelorū proclamațiuni, lucru care nu era esactū, dēr care a atrasū asuprā-le pedēpsa expulsării; cā in fine acēstā măsurā este nedrēptā și inutilā, ceremū ca senatulū sē interviā pe lângā guvernū cerēndū revocarea ei.

Acēstā cerere s'a trimisū comisiunei de petițiuni care, compusā din D-nii Gusti președinte, generalū G. Anghelescu, Mache Atanasiu, Panaitū Casimirū și subscrisulū, luānd'o in cercetare, a numitū raportorū pe subscrisulū care are onōrea a vē expune următoarele:

Domnilorū senatori,

Prin legea asupra străinilor din 7 Aprilie 1881, se dā dreptulū puterii executive ca, printr'o decisiune ministerialā, luatā in consiliulū de ministri, decisiune care va fi nemotivatā, sē constringā, sē unū străinū: sēu sē părăsēcā loculū in care se aflā, sēu sē locuēcā intr'unū locū anume, sēu chiar de a părăsi țērā, cānd prin purtarea sa, in timpulū șederei sale in țērā, ar compromite siguranța interiorā sēu exteriorā a Statului, ar turbura liniștea publicā sēu ar lua parte la lucrārī avēndū de obiectū resturnarea ordinii politice in țērā sēu in străinătate.

Acēstā lege, orī câte critice i s'ar aduce, sē justificā, căci suutū casurī de acelea unde de raulte orī interese de o ordine superiōrā cerū aa unū străinū sē fiā expulsatū. Suntū străini carī vinū intr'o țērā, care ii deschide porțile, ii dā ospitalitate, ba de multe orī ilū scapā pōte de pedepsele pentru carī erau urmeriți in țērā lorū, refusāndu-le extraditițiunea; și acești străini, vēdēndu-se puși la adāpostū de verice urmārīre, reincepū intrigele lorū, intrigī esri, de ar fi tolerate, ar răci de multe orī relațiunile ce existā inre țērā care i-a primitū și aceia care i-a urmāritū; suntū încă unii, carī uitāndū cu totulū ceea ce datorēzā țerei care i-au primitū, sē amestecā in certele interne, ațātā urele, pasiunile, provōcā la resturnārī, la perturbațiuni, credēndū cā totulū le e permisū și cā nimeni nu ar avea dreptulū sē le cērā sōcotelā.

(Va urmā.)

Giovenale Vegezzi-Ruscalla.

(Urmare și fine).

In parlamentū nu o singurā datā s'a auditū vorbindu-se cu simpatīā despre națiunea romānā. Adeseorī vocea lui Vegezzi-Ruscalla s'a ridicatū in favōrea nostrā. Elū era amiculū lui Cavourū. Vegezzi-Ruscalla era însărcinatū de regele Victorū-Emanuelū și de Cavourū ca sē primēcā la Torino pe unū trimisū estraordinārū romānū, acum vre-o 24 de ani, dēr despre acēstā și despre numēroșe alte legāturi ale lui Vegezzi-Ruscalla cu țērā nostrā imī rezervū a vorbi cu altā ocaziune, după ce voui pune in ordine numēroșele și afectuōsele sale scrisori.

Inturnāndu-ne la Vegezzi-Ruscalla sēu cum dicea amiculū Mihailū Bestelei, »reviul« la regretatulū filo-romānū — nu e multū d'atunci — formāndu-se la Roma unū comitetū filo-elenicū, arātā prin diarele italiene, cā Italianii datoreshcū o mai mare simpatīā Romānilorū decātū Grecilorū. Și vocea lui lū ascultatā Comitetulū de care este vorba și-a și datū obștesculū sārșitū, in aplausele filo-romānilorū.

In 1880 se institua *Liga greco-latinā* prin inițiativa lui Vegezzi-Ruscalla cu scopulū unei apropieri morale a tuturorū popōrelorū aparținētōre rasei grēco-latinā.

Președinta comitetului din Bucuresci era oferită publicistului românū C. A. Rosetti. Cu acelaș scopū, dēr mai alesū pentru a uni pe Italiani cu Romānia, Vegezzi-Ruscalla, impreună cu ginerele sēu, Nicolō Melisurgo, dintr'o familiā nobilā și anticā din Bari, formā in 1864 la Turin societatea neo-latinā, din care făcea parte și tinerimea romānā, care își făcea atunci studiile pe la Turinū; și unū romānū, Scribanū, era secretarulū acestei societāți, care publica unū diarū sēptmānalū. Ilustrulū intemēiātōrū propuse și obținuse ca principele Jerōme Napoleonū sē primēcā președinta comitetului parisiānū și Castelarū pe a comitetului din Spania.

Pentru a perpetua in familia sa iubirea pentru Romānia, Vegezzi-Ruscalla o educā in iubirea țerei nōstre și distinsa lui ficā, dōmna Ida Melisurgo, a publicatū deja mai multe nuvele cu subiectū naționalū romānū și multe alte scrieri literare și politice asupra Romāniei; nepotulū sēu, de 17 ani numai, a invētatū deja limba nōstrā și citește cărțile și diarele romāne, pe carī le primește adesea. Nepotulū lui Vegezzi-Ruscalla este unū tēnērū de mare talentū, se ocupā și scrie și dēnsulū in favōrea țerei: elū indeplinea cu laudā funcțiunea onorificā de »Secretarū alū consulatului generalū alū țerei« — cum dicea adesea bietulū Vegezzi-Ruscalla, cānd își esprima dorința de a vedea represintāțiunea onorificā a Romāniei la Turinū trecutā după mōrtea lui in sarcina iubitelui nostru filo-romānū, d. cavalerū Nicolō Melisurgo și a fiului sēu, amici devotați și continuatori ai ideilorū lui Vegezzi-Ruscalla in Italia. Emițēndū acēstā idee nu facemū decātū a indica ministrului nostru alū afacerilorū streine la Bucuresci, d. Mihailū Ferichide, și a atrage atēnțiunea asupra ultimei dorinți intime a regretatului Vegezzi-Ruscalla.

In timpulū din urmā venerabilulū bētrānū espuse in diferite articule prin diare situațiunea politicā a Romāniei, a tratatū fără pārtinire cestiunea hotarului cu Bulgaria (Arab-Tabia); cestiunea Evreilorū a fostū multū și cu ardōre tratatā de Vegezzi-Ruscalla. A fostū adesea insultatū de câteva organe ale Alianței Israelite din Parisū, organe ce se intreceau la Parisū și la Viena spre a intoneca op niunea publicā a Europei in cestiunea Evreilorū. Vegezzi-Ruscalla arātā cā in di-a cestiune, nu intra nici decum religiunea, dēr interesele egoiste ale unorū puteri ce voiau sē pescuiască in apā turbure.

Vegezzi-Ruscalla era unū cunoscōtorū adēncū alū istoriei nōstre naționale, alū statisticelorū nōstre comerciale, alū industriei nōstre naționale, cu unū cuvētū a totū mersului nostru politicū-comercialū. »Din statisticile Italiei și ale Romāniei apare lāmuritū — scria Vegezzi-Ruscalla acum cātva timpū — cātū de folositā ar fi Italia apropiindu-se moralicesce de Romānia.«

Vegezzi-Ruscalla cerū in totdeuna, și cu dreptū cuvētū ca Italia se sprijine in totū și totdeuna cauza romānā.

Acēstā digresiune demonstrā cum a sciutū sē apere acestū patriotū italianū, cauza drēptā a națiunii nōstre, unitā prin legāturi de sänge și de rasā cu cea italianā.

Romāni, recunoscōtorī, propuserā și Parlamentulū din Bucuresci votā cetățēnia romānā ilustrului publicistū italianū, încă de cānd Romānia forma douē principate deosebite: Valachia și Moldova.

Și credemū cā următorulū faptū va aproba in deajunsū dragostea pe care Vegezzi-Ruscalla o avea pentru a doua lui patrie.

Elū își făcū, vorū fi mai bine de 25 ani de atunci, unū acū de pieptū cu stema mendo-valahā, pe care ilū purta necontentitū la cravatā, pōndu ca sē scie toți cā era cetățēnū romānū. Acestū acū a fostū dāruiitū apoi cu ocaziunea proclamării independenței și regatului romānū unui amicū alū sēu intimū din Bucuresci; am aflatū acum, cā acestū acū, suvenirū alū trecutului nostru naționalū, va fi dāruiitū in cerēndū museului din țērā.

Și nu era sērbātōre naționalā fără ca ilustrulū italianū și cetățēnū romānū sē nu inalțe bandiera tricolarā romānā lângā cea italianā d'asupra casei sēle din Turinū, māndru cum era, cā pōte arāa »cā dēnsulū iubescē multū și de o potrivā Italia și Romānia.«

Romāni voiindū sē dea o dovadā solemnā de recunoscința lorū acestui omū insemnatū, guvernulū, sub ministrulū de esterne de pe atunci, regretatulū Boerescu, in numī consulū generalū alū Romāniei la Turinū cu jurisdicțiune asupra Piemontului intregū; ministrulū afacerilorū străine de mai tārđiu d. Mihailū Cogălniceanu, acum 6 ani, ii conferi decorațiā »Stelei Romāniei« cu gradulū de comandorū și mai tārđiu ministrulū afacerilorū străine, d. Eugeniū Stătescu, ținēndū contū de lucrārile lui Vegezzi-Ruscalla, ii conferi crucea de mare oficiarū alū »Corōnei Romāniei«.

Vegezzi-Ruscalla nu 'și intrerupse unū singurū momentū lupta sa in favōrea Romānilorū; diarele din Piemont coprindeau adesea lucrārī și articole de ale lui.

D. N. Crețulescu, fostū ministru plenipotențiarū alū Romāniei pe lângā regele Italiei propuse la Bucuresci și regele acordā pentru ilustrulū scriitorū Bene-merenti de aurū clasa antēia ca o slabā amintire a luptei sustinutā de dēnsulū in favōrea Romāniei. Fica sa Ida, literatā distinsā, mārītatā cu d. Nicolō Merisurgo, scrisē foarte multū in favōrea țerei, scrisē apoi »La Perle de Roumanie«, (Mărgăritarulū Romāniei). Mai scrisē apoi in timpulū ultimului resbelū Curcanulū, lucrare dedicatā d-nei Maria C. A. Rosetti, ca omagiū pentru inițiativa luatā de d-sa pentru organizarea spitālului Independența Romānā, in timpulū rēșboiului nostru contra Turcilorū, spitālū ce dele, după cum este cunoscutū o mare māngā-ere curcanilorū rāniți la Plevna și aiurea.

D-na Ida Melisurgo, publicistā distinsā și colaboratōre a mai multorū diare italiene și străine are Bene-merenti a nōstrā de clasa antēia. D. Nicolō Melisurgo a fostū și dēnsulū decoratū de cătră regretatulū omū de statū Basile Boerescu cu crucea de ofițerū alū ordinului romānū, Stēua Romāniei, in urma proclamării și recunoscōrii independenței romāne de către Italia.

D. Mihail Ferikide, ministru de esterne, care cunōșce negreșitū totū ceea ce familia Vegezzi-Ruscalla a făcutū

pentru Romānia, va continua, suntemū convinși, opera laudabilā a atōtorū patrioți romāni carī s'au succedatū la ministerulū afacerilorū străine, in favōrea distinsei familie filo-romānā, care iubescē multū și de o potrivā Italia și Romānia.

Prin mōrtea bētrānului Vegezzi-Ruscalla, postulū de consulū generalū alū Romāniei la Turinū a rēmasū vacantū. Numirea cea mai nimeritā pe care guvernulū nostru ar putea s'o facā, spre inlocuirea regretatului amicū alū țerei, ar fi aceea in persōna continuātōrului ideilorū lui Vegezzi-Ruscalla in Italia adicā a domnului comandore Nicolō Melisurgo, inspectore generalū atū drumurilor de ferū a le Italiei de Sudū ce reședinta la Turinū.

DIVERSE.

NECROLOGŪ. — Karl Fuhrmann, farmacistū, in 31 Ianuariu 1886, in vērștā de 52 de ani, a rēpausatū in urma unei paralisis de creeri. Alaltā-erū (Marți) s'a imormentatū in cimitirulū evang. conf. augsb.

Fiā-i țērīna ușorā!

* *

NECROLOGŪ. — In 18 Ianuariu a. c. s'a mutatū la cele eterne Juliana Augurū, consōrta binemeritatului preotū din Ocnița, Simeonū Augurū, lāsāndū in doliu pre neconsolabilulū soțū și iubitiū fi, Alesandru preotū in Tēca cu soția s'a Ana; Elena cu soțulū Ioanū Moldovanū, preotū in Ujfalēu; Emiliā cu soțulū Constantinū Costinū, cooperatōrū in Ujlacū; și minorenii Ana și Aureliu, studentū in Blașiu. Decedata a fostū unū mcdelū de pietate și o adevēratā mamā de familiā. La inmortare a participatū o imensā mulțime de poporū și inteligința din locū și giurū. — Fiāi țērīna ușorā!

* *

Principele Muntenegreliu. — Corespondentele din Parisū alū diarului »L'Indēpendance belge« scrie următoarele in privința principelū Muntenegreliu: Principele Nicolae alū Muntenegreliu are aprōpe patru-șeci și cincși de ani de cānd a vēđutū Parisulū pentru prima orā. Laacea datā intra ca elevū internū in curtea liceului Louis-le-Grand, și camaradiū lū de colegiū de atunci 'mi-a spusū impresiunea lorū pe care oresimțiserā la privirea acestui »nē venitū. Costumulū lū naționalū, vesta lū cea largā brodatā cu firū de aurū, strīnsā pe talie cu o centurā forte frumōșā, eclipsa cu totulū tunicele elevilor. Tēnērul principe avea aerulū unei aparițiuni din »O miie și una de Nopti« in trișteța prosaicā a vechel locuințe universitare. In momentul sosiriī s'ale la colegiū, principele nu scia nici unū cuvēt din limba francesā. Abia rēspundeā la numele lū de familie Petrovič; dēr indatā ce se familiarisā puțin cu limba nōstrā, fu o adevēratā plăcere pentru tinerii colegiani d'a se aduna in giurul lū și a'l asculta. C'o gravitate și 'n același timpū c'o emoțiune de miratū povestea luptele sāngerōșe ale țerei s'ale cu Turci; atacurile de prin munți făcute de tatāl și de unchiū sēi; cele mai interesante episoade ale aceluī resbelū secular, care a popularisatū in Europa numele poporului muntenegreanū. Trebuie sē mārțurisesc cā spuse de tēnērul principe aceste lucruri, n'aveau in tot-d'auna caracterul cavaleresc, după cum le infāțișā imaginațiunile nōstre occidental, ca nisce epoeie resbelnice. Principele nu admitea mila față c'unū inamicū fără milā. Intr'una din zile, pe cānd unul din camaradiū sēi, in urma unei pāruiei, ce adesea se intāmplu inre colegiani, trāntise la pāmētū pe adversarul lū și mulțumit de victoria sea, se sculase sārșind d'a-lū mai lovi. Petrovič ilū chiamā d'o parte și'i dīse: »Pentru ce, cānd aveai genunchiul pus pe peptulū inamicului tēu, nu 'i-ai dar nisce pumni zdraveni in obraz?« — »Pentru cā acēstā n'ar fi fost bine. Era deja desarmat, adōgā invingētorulū generos.« — »Pōte cā af dreptate, rēpuse Petrovič, după ce se gāndū puțin; nu este un Turc.« — Trebuie sē adōgū cā in liceul Louis-le-Grand, Petrovič n'a tratat nici o datā pe camaradiū lū de Turcū... Era cel mai dulce și mai bine-voitor dintre camaradiū. De altminteri, forte inteligente, a făcut indatā progrese in instrucțiune, și știū cā d'atunci a pāstrat o bunā suvenire de fostulū sēu colegiū.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū »Gaz. Trans.«)

FILIPOLŪ, 4 Februaru. — Karavelov a avisatū pe toți prefectii in Bulgaria ca sē facā cunoscutū fără amānare poporațiunei bulgare irada Sultanului, prin care sē recunōșce uniunea bulgarā sub guvernulū prințului Bulgariei.

ATENA, 4 Februaru. — Guvernulū grecescū rēspundēndū la nota colectivā, ce i-au adresat-o marele puteri dice, cā crede a fi superflu sē-și mai esplice și precizeze din nou punctulū sēu de vedere; mai departe declinā dela sine orice responsabilitate pentru urmārile unui conflictū eventualū și declarā, cā orice piedecā, care s'ar pune liberei întrebuintārī a puterilorū maritime ale Greciei, trebuie sē-o considere cabinetulū grecescū ca una ce nu se pōte unī cu drepturile corōnei grecesci și cu interesele politice ale Greciei.

CANNES, 4 Februaru. — Prințulū moștenitorū Leopold de Anhalt a rēposatū.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 3 Februarie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Rentă de aur 4%', 'Rentă de hârtă 5%', 'Imprumutul căilor ferate', etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Ianuarie, st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Cump. vënd.', 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', etc.

Cursul pieței Brașov
din 4 Februarie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'or', etc.

Cumandele din afară se efectuează prompt!

„Pentru sezonul de Carneval”

Toilete pentru mirese, balu și pentru stradă

se confecționează după moda cea mai nouă, în timpul celui mai scurt și cu prețuri foarte ieftine în

Magazinul cu articole de modă pentru Dămine

KOVASZNAI & KERESZTESY

Brașov, Piața mare

cară totodată recomandă marele lor deposit de Satin-Merville, Satin-Lyon, și Atlasuri, Catifele de mătase și Plușu, Voille, Creppe, Gaziră și Cașemir negru, precum și în toate colorile moderne. Matlaseuri spaniole Chantilly (Nou-tate), Dentelle și stoffe orientale și Volanuri late. Sortie de balu și eventaille, flori, chinille, pene, buchete cu aur și argintu, Rișuri, Marabu și panglice, precum și Ciorapi, Mănuși de mătase în toate lungimile și în toate colorile de sêră cu prețuri foarte solide.

La cerere se trimitu mostre franco.

Se caută

O casă de închiriatu

pentru instalarea

Gendarmariei r. ung.

Ofertele resp. se primescu la comanda de flancu a Gendarmeriei din Brașov, Ulița neagră Nru. 399.

Avisu d-lorū abonați!

De ore ce multe din adresele, ce domni abonați la insemnă pe cuponulu mandatelor postale, seu că nu suntū destulu de esacte, seu că nu se potū bine descifra, rugămū pe acei D-ni prenumerați, a căroru adresă nu ar corăspunde, ca sê binevoiascā a ne face cătū mai curândū cunoscutā îndreptarea dorită și a scrie adresa cătū sê pôte mai lămuritū.

ADMINISTRAȚIUNEA „GAZ. TRANS.”

Anunțămū acelorū onorați cetitori, carū vorū binevoi a se abona la foia noastră de aici încolo, că avemū încă în rezervă numerū dela începutulu anului 1885 prin urmare potū sê aibă colecțiunea completă.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules and fares between various stations like Predeal, Budapesta, Teiuș, Arad, Brașov, etc.

Nota: Orele de nopte suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașov.